

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ALS 'T KITTELT...GA DAN SPORTEN

KORTE INHOUD

"Een mens is niet gemaakt om alleen te zijn", zegt men wel eens. Jef, Pol (beiden gepensioneerd) en Robert Verhuizen hebben daar echter nooit bij stilgestaan. Hoewel zij er warmpjes inzitten vinden zij dat een vrouw teveel kost. Met de huuropbrengst van hun huizen, twee pensioenen en het loon van Robert hebben zij geld genoeg.

Toch bijten zij "een solleke in twee".

Roza, de hardhorige buurvrouw, is smoorverliefd op Jef, den oudste. Die denkt echter alleen maar aan zijn duiven.

Pol, de tweede broer, is de dupe van heel de historie. Hij moet wassen, plassen, patatten schillen en sjalottensaus maken.

Dat alles, ondanks het vliegend "flissijn" in z'n schouder.

Voor hem komt de zegen echter uit de Ardennen. Op zekere dag komt Mireille, de dochter (?) van hun broer bij hen op "taalvakantie". Zij opent de ogen van de vrijgezellen. Samen met haar vriend Geert laat zij hen de mooie kanten van de liefde zien.

Maar is elke liefde wel zo mooi?

Samen met Suzanne, lesgeefster in callanetics, probeert zij de broertjes wat sportiever te maken, wat onvermijdelijk leidt tot dolkomische situaties en "practical jokes".

Is callanetics wel zo verantwoord voor dit slag van mensen?

Nest de facteur, wielertoerist eerste klas en een niet al te snuggere grootprater, leert Jef de liefde voor de fiets kennen. Komisch aangestoten waagt hij zich op zijn aftandse tweewieler.

Is fietsen voor hem echter wel de ideale sport?

De vraag blijft of de broers, door al dat sportieve gedoe de ware liefde wel zullen ontdekken.

Onder het motto "Als bokser heb je meer kans op slagen" meent Robert in Geert nochtans de ideale partner te ontdekken.

De madam van het huwelijksbureau is met dit alles echter niet akkoord.

Hopelijk komt alles op z'n sportieve pootjes terecht!

Alhoewel, de burens Lea en Leo, (de klappeien van het dorp) hebben er niet zo'n goed oog in...

U wel?

Lees dan maar eens deze volkse klucht vol komische situatie-humor!

PERSONAGES

5 dames - 6 heren - 3 kinderen

- JEF : Oudste broer en baas bij de familie Verhuizen. Gepensioneerd, streng, bazig, nukkig, lui en erg gierig. Zijn wil is wet, hij is alleen geïnteresseerd in zijn duiven.
Wat slordig en ouderwets-boers voorkomen, gelapte broek, boerenpet, versleten boerenvestje, zakken vol rommel.
- POL : Tweede broer, ook gepensioneerd, tegenpool van Jef. Doet alle huiswerk, is luimiger en zachter van karakter. Neemt de "moederrol"over, heeft als hobby enkel zijn "flissijn in z'n schouder"waar hij dan ook graag over klaagt.
Een ietsje beter aangekleed; toch merkt men aan hem ook dat een vrouw in 't huishouden ontbreekt: ouderwetse trui of blauw linnen vestje en plumpe hoge schoenen.
- ROBERT : Jongste broer, wat verwijfd type. Gaat nog werken en wil daarom thuis "gediend"worden. Echte mannen genieten zijn voorkeur.
Probeert modern te zijn, al vloekt soms zijn samenraapsel van niet-passende, vrij opvallende kleding. Is niet akkoord met de boerse levensstijl van zijn broers. Heeft een "tic": wrijft voortdurend over de plooi in zijn broek.
- ROZA : Buurvrouw (± 50 jaar), nooit getrouwd, heeft een oogje op Jef. Is nogal gediensstig, tamelijk zachtaardig maar hardhorig. Draagt een hoorapparaat waarvan "het pilleke"geregeld leeg is. Volkse vrouw, niet te modern gekleed.
- NEST : De facteur, enthousiaste grootprater, bezeten van het fietsen. Stuwende, maar niet al te snuggere kracht in de wielclub. Doet geregeld heel gewichtig en "misbruikt"op een lachwekkende manier moeilijke woorden, die hij voortdurend verbastert.
Wel een sportief type, komt afwisselend op in hemd en facteursvest.
- MIREILLE : Komt uit de Ardennen bij haar drie "nonkeltjes", zagezegd om er Vlaams te leren, maar heeft andere bedoelingen. Spreekt dus onzuiver Nederlands, met geregeld Franse klanken en/of Franse woorden. Sympathiek type, vlotte sportieve tiener.

GEERT : Vriend en medeplichtige van Mireille. Groot, struis, een beetje verlegen en ook niet al te snugger. Leeft helemaal op als men het over zijn hobby (boksen) heeft.

SUZANNE : Lustige, tamelijk jonge (35 - 40 j), weduwe met 3 kinderen.

Sportief maar niet rijkelijk gekleed, geeft les in callanetics. Alle middelen zijn goed om uit de financiële nood te geraken.

MADAM VAN HET HUWELIJKSBUREAU : Tamelijk deftige dame, dezelfde leeftijd als Roza waarmee ze wat gelijkenis moet hebben.

(Deze rol kan zonodig weggelaten worden)

KINDEREN : Drie bengels van Suzanne, echte deugnieten, heel vinnig en onbeleefd.

LEA en LEO : Vertellers, hij weet het allemaal wel, en zij weet alles veel beter: gewoon gezinnetje dus. Zij is de "klappei" van het dorp: liefst dus wat ordinair en bij elk opkomen iets anders aangekleed (soms krulspelden, dan weer een voorschoot, stofdoek of handdoek.)

DECOR

Links vooraan: een deur die naar het "pomphuis" en naar het duivenkot van Jef leidt.

Links achter: deur naar de slaapkamers. Aan een paar nagels wat werkkledij.

Achter: een buitenraam en buitendeur.

Rechts: een ouderwetse canapé. In de hoek een kachel.

Verder een tafel, stoelen en een versleten kast.

Op het zijplan rechts of links: een stukje van de achterbouw van de burens, met indien mogelijk een deur (langswaar Leo en Lea opkomen), een plasticen afdakje, waaronder (afwisselend) één en ander te drogen hangt. Verder een ordinaire zitbank tegen een betonnen scheidingsmuur. (Gemakkelijk na te maken met geschilderd isolatiemateriaal)

Om het geheel af te werken: wat rommel zoals men vaak tegen een achterbouwttje vindt: wat kuismateriaal, een vuilnisbak en -blik, spade of rijf, handdoeken die hangen te drogen e.d.

P.S.: 1) Wat afgesneden klimop die van het muurtje hangt geeft alles een afgewerkte indruk.

2) Verander in de loop van de bedrijven regelmatig iets aan de schikking binnen en buiten.

Het stuk speelt zich af in deze tijd, in een wat verwaarloosd boerenerf bij de drie broers en vrijgezellen Jef, Pol en Robert Verhuizen.

Aan veel détails is te merken dat hier wat verkommerde vrijgezellen wonen. Her en der ligt (teveel) rommel.

Tafel, kast, de ouderwetse canapé, stoelen, vensterbank en schouwblad zijn alles behalve ordelijk.

Op de kast ligt een groot pak reclamebladen, die hebben ze nog nodig om er "gemakpapier" van te maken.

De overgordijnen hangen slordig en scheef aan het raam, met onregelmatige (losgeraakte) golven. De schouw staat vol prullaria en niet-passende rommel.

Op stoelen en zetel ligt werkkledij of hangen gestopte kousen te drogen.

Opvallend in een hoek: een kartonnen winkeldoos en andere rommel. Vlakbij de ouderwetse kolenkachel een kolenbak. Elders een oude wasmand, aardappelmesje en zinken emmer.

Opvallend tegen de muur (maar niet zo smaakvol opgehangen) een duiventrofee en een antieke grote foto van de ouders. Verder enkele duivenbikers en constateur. Aan de waskoord boven de stoof enkele versleten handdoeken e.d. Het behangpapier heeft z'n beste tijd gehad, hangt hier en daar met een hoekje los en is her en der door de tijd bevuild geraakt. Ook de deuren hebben hun beste tijd achter de rug en vertonen barsten en vlekken van het veelvuldig gebruik.

Kortom: een allegaartje dat minder op welstand en meer op de typische verpaupering duidt, zoals dat bij wat verouderde vrijgezellen vaak het geval is.

VOORAF

(Naast het decor hebben we uitzicht op de achterkant van de woning van de buren. Lea, de buurvrouw, komt op - zet zich op een bank en kuist salade. Leo, haar man, komt op.)

LEO : (Tegen publiek) Goedenavond... en bedankt dat ge gekomen zijt...

(Doet teken naar Lea dat ze ook iets moet zeggen, Lea begrijpt dit niet...)

LEA : Watte?

LEO : (Doet opnieuw teken)

LEA : Hoe... (en herhaalt Leo's teken)

LEO : Dat ge iets moet zeggen tegen de mensen.

LEA : Oh... (staat recht - veegt handen af aan haar schort)
Goedenavond mensen... en bedankt dat ge gekomen zijt.

LEO : (Doet teken dat Lea terug mag gaan zitten) Deze avond kom ik U vertellen, een waar gebeurd verhaal dat echt zou kunnen gebeurd zijn. Een verhaal van onze buren, hiernaast, (wijst naar het decor). Drie broers, drie ongetrouwde jongmannen zogezegd.

LEA : Jongmannen zijn nooit getrouwd eh Leo.

LEO : Drie jongmannen die hier vroeger geboerd hebben, maar toen ze op pensioen gegaan zijn, hun gronden verkaveld hebben en van hun boerderij drie woningen gemaakt hebben, die ze nu verhuren.

LEA : (Tegen publiek) Wij huren daar één van.

LEO : Hiernaast bijvoorbeeld, waar zij zelf wonen zogezegd, was vroeger het karrenkot. Dat is eigenlijk feitelijk het kot waar de karren stonden.

LEA : Dat weten de mensen immers ook Leo.

LEO : Drie broers dus die...

LEA : Vier..., vier broers Leo!

LEO : Dat zal ik seffens wel zeggen.

LEA : Dat kunt ge toch nu ook al zeggen Leo.

- LEO : Ik ben nog over hier bezig, en die vierde woont hier niet hé!
- LEA : (*Tot publiek*) Die woont in de Ardennen.
- LEO : Ja, wat is 't! Gaat gij het zeggen of ga ik het zeggen!
- LEA : (*Klemt lippen opeen*)
- LEO : Die vierde, de Louis zogezegd, die woont eigenlijk feitelijk in de Ardennen, maar die is wel getrouwd; maar dat speelt geen rol. Hier wonen de Jef, de oudste, de Pol, de tweede oudste en Robert, de derde oudste.
- LEA : De jongste, Leo.
- LEO : Dat is hetzelfde hé.
- LEA : Da's niet waar Leo, Louis is de derde oudste, Robert is de jongste.
- LEO : (*Zuchtend*) Drie brave mannen dus, ze hebben maar één gebrek:... gierig. Gierig, dat kunt ge niet geloven. Ze zeggen dikwijls: "een solleke in twee bijten ". Wel, zij bijten het in vier. En ze hebben nochtans geld genoeg, oh ja, die verkaveling, die huur...
- LEA : Twaalfduizend frank per maand voor dat krot hier.
- LEO : Twee keer pensioen en het loon van Robert, die gaat werken bij Van Hool. Eigenlijk feitelijk konden ze alles hebben wat ze wilden, maar ze waren content met wat ze hadden.
- LEA : Content niet hé Leo...
- LEO : Eigenlijk feitelijk was er maar één ding dat ze misten en dat was "een vrouw".
- LEA : (*Rechtverend*) Gij zegt nochtans altijd dat ge een vrouw goed kunt missen?
- LEO : Ik ben niet over mij bezig hé Lea. Ik ben bezig over onze geburen.
- LEA : Dat wist ik al Leo. (*ze gaat terug zitten*)
- LEO : Het is goed gegaan zolang hun moeder nog leefde, maar toen die gestorven is over 12 jaar..
- LEA : 11 jaar, Leo.

LEO : Over 12 jaar, in 1983.

LEA : 26 juni '83, dat is volgende week 12 jaar Leo.

LEO : Dat is eigenlijk feitelijk toch bijna 12 jaar.

LEA : Bijna is niet helemaal.

LEO : Vanaf toen is het verkeerd gegaan en waarschijnlijk was het zo gebleven, als't nie was dat de Nest, da's hun faktor...

LEA : Da's hun faktor niet, da's onze faktor ook hé Leo.

LEO : Dat de Nest op zekere dag zogezegd een brief bracht. En wat stond daarin... Dat zult ge seffens zien.

LEA : *(Recht, tot publiek)* Dat...

LEO : Ssst... Niet zeggen Lea, niet zeggen. *(Haar meetrekkend)* Kom, kom maar mee binnen, want gij kunt zogezegd niet zwijgen. En zet de patatten maar op want ik krijg honger.

(Beiden af terwijl het doek opengaat)

E E R S T E B E D R I J F

(Kalender op ± 19 juni. Een voormiddag in de zomer op de boerderij van de familie Verhuizen - aan de inrichting is te zien dat hier drie oude vrijgezellen wonen. 't Is er niet al te proper en alles ligt ordeloos. Aan de trofeeën en schilderijen kun je zien dat er duivenmelkers wonen. Boven de kachel hangt was te drogen aan een koord.)

POL : *(Schilt, zichtbaar tegen z'n goesting, aardappelen. Telt) Drie, zes, negen... Dat moet maar genoeg zijn... Ze moeten maar wat minder eten... Ze worden te vet en dat is niet goed voor den kasterol heeft den dokter gezegd.*

JEF : *(Op) Zeg, als gij eens tijd hebt...*

POL : *Ik heb genen tijd, ik moet patatten schillen.*

JEF : *Ik heb gezegd: ALS ge eens tijd hebt...*

POL : *En ik heb gezegd: ik HEB genen tijd.*

JEF : *Moet ge deze duivennesten eens uitwassen.*

POL : *Ik moet patatten schillen (gooit brutaal een pas geschilderde aardappel in 't water) Tien, dat moet maar genoeg zijn.*

JEF : *Schilt maar ene méér en maakt maar puree.*

POL : *Dat ga ik van U maken als ge zo blijft zagen.*

JEF : *Watte?*

POL : *Puree.*

JEF : *(Wil terug af)*

POL : *En ga maar eens een krop salade afsnijden in den hof.*

JEF : *Die is allemaal doorgesloten.*

POL : *Wie?*

JEF : *Onze salade.*

POL : *Haalt dan hiernaast bij Roza ene, die heeft er genoeg staan.*

JEF : *En aangerand worden zeker! (Af)*

POL : *(Tot publiek, terwijl hij patatten wast en in de pot doet)* Zeg, dat gaat hier mijn voeten uithangen hé; daar is hier maar ene die al 't werk moet doen en dat is den deze! En ik zie zo af van 't flissijn in m'n schouder. *(En giet het vuile water in de pot over de aardappelen)* Maar ik word het stillekensaan moe hé; want ik ben iets van zins; ik ga ze eens een pee stoven, wat denken die zeker? Onze Jef zit den hele dag op z'n duivenkot en dan zou ik nog z'n duivennesten moeten uitwassen... Zo sè *(het gekende neusgebaar)*. Onze Beir, tot daar toe, die gaat werken, die doet dan nog iets.... Op zijne borstel hangen. Hij staat in de kuisploeg. En moe dat die daarvan wordt, moe! En den deze kan maar zorgen dat de patattekes van de heren gekookt staan... Maar ik ben iets van zins hé! *(Roept naar buiten)* Ik ben iets van zins!!!

ROZA : *(Op)* Wat ziet ge Pol?

POL : Ikke,... waarom?

ROZA : Gij zei toch "ik zie..."

POL : Ik zie mijne peere...

ROZA : *(Schrikt)* Ziet gij mij gere... Maar Pol toch...

POL : *(Roept)* Nee, mijne peere.

ROZA : Dat is normaal hé Pol, dat ge Uw ouders graag ziet.

POL : En hoe is 't, alles goed?

ROZA : Ja, en jullie moeder ook, da's zeker.

POL : *(Roept)* En hoe is het met U?

ROZA : Met mij is 't goed, maar m'n pil is op.

POL : Pakt gij de pil???

ROZA : Ja..., m'n pil is op en dan hoor ik gene steek *(wijst oor aan met hoorapparaat)*

POL : En wat hebt ge weer nodig?

ROZA : Hebt gij geen ei?

POL : Meer dan één...

ROZA : Want ik was mayonnaise aan 't maken, maar ik zit mee: "ge weet wel ", en dan lukt'em nooit niet.

POL : Hier zijn d'r twee sè. (roept) Voor als hij nog eens mislukt.

ROZA : Merci Pol, van zodra m'n kiekens opnieuw leggen zal ik ze terugbrengen.

POL : Leggen ze niet meer?

ROZA : Nee.

POL : Zitten ze ook met "ge weet wel"?

ROZA : (*Wil af gaan, maar treuzelt*) De Jef is niet thuis zeker?

POL : Die zit weer bij z'n duiven.

ROZA : Oh, hij is weg? Ik dacht dat hij op z'n kot zat... Met de velo?

POL : Nee, met de ladder.

ROZA : Oh, allé dan... Zeg, hebt gij nog mayonnaise? Wil ik voor jullie wat bijmaken?

POL : (*Roept*) Ja, da's goed! Ik zal onze Jef erom sturen.

ROZA : Wat gaat ge verhuren?

POL : Onze Jef.

ROZA : Allé joeng, verhuurt hem dan maar aan mij.

POL : Weet ge wat ge hem ook eens moet meegeven? Ne krop salade.

ROZA : Is hij kwaad? Waarom?

POL : Ge moet hem een krop salade meegeven.

ROZA : Oh ja, da's goed.

NEST : (*de fakteur - Op, met aërodynamische helm op en kepie in de hand*)
De vetgedruke woorden worden door Nest zo letterlijk uitgesproken) Misziet ge niks aan mij?

POL : (*Haalt de schouders op*)

NEST : (*Tot Roza*) Misziet gij niks aan mij?

ROZA : Nee,... maar ik miszie iets aan u; ge hebt nen andere kepie op hé! Is dat tegen de regen? Dat is goed.

POL : Nest, zijde gij op uwe kop gevallen?

NEST : Nee, ik ben niet op mijne kop gevallen!

POL : Waarom hebt ge dan zoiets op uwe kop staan?

NEST : Dat is voor als ik op mijne kop zou vallen.

POL : Dat is voor als ge op uwen kop zoudt vallen?

ROZA : Is dat voor als ge op uwen kop zoudt vallen? Om niet te blijven botsen.

NEST : (*Op oor wijzend*) Uw pilleke is weer af zeker? Nee Roza, dat is niet om niet te blijven botsen, dat is nen **aromatischen** helm, dat is voor de bescherming.

ROZA : Voor verwarming? Is dat zoiets gelijk nen chauffageketel dan?

(*Dan beginnen Nest en Roza gelijktijdig de volgende tekst te zeggen:*)

NEST : Neen, dit is geen chauffageketel, maar ge kunt er wel warm van krijgen. Weet ge dat wij soms in 't putteke van de winter met onze blote benen, en alleen een broekske en een koers-truitje aan op 't veloke zitten? En geen kou krijgen hé. Dan moet ge in 't begin wel goed doorgeven hoor, maar eens dat ge warm hebt en ge blijft dan doorrijden, dan krijgt ge gene kou. Ik steek dan wel vantijd een stuk gazetepapier op mijn lijf tegen de zucht. Anders zoudt ge ne kou kunnen pakken. Ge moet alleen maar oppassen dat ge niet plat rijdt of zo, want als ge wat lang stilstaat zoudt ge een

ROZA : Dat is toch gemakkelijk hé, zo een chauffageketel. Ge draait aan een knoppeke en ge hebt het zo warm als ge wilt. Soms heb ik ook goesting om chauffage te laten leggen; maar 't kost zoveel geld en ik ben maar alleen. Als ik getrouwd zou zijn, dan liet ik direct chauffage leggen. Maar nu..? Daarbij, ik heb nog zoveel hout steken; dat krijg ik van m'n leven niet opgestookt. 't Is nochtans niet alijd even plezant. Als ge in 't putteke van de winter buiten moet om hout te halen dat is niet alles! Of als de stoof niet wilt trekken en 't heel huis staat vol rook, den denk ik dikwijls... Nu laat ik chauffage leggen sè! Maar als 't dan zomer is en ge moet bijna niet stoken, dan denk ik, och ik zal ver-

ziekte kunnen opdoen. Maar voor de rest...Ik ben dat nu wel gewend hé want ik moet alle dagen door weer en wind. Maar daar wordt ge hard in. (bezieet Roza) Gij kunt nogal een zaag spannen hoor, zijt ge uitgepraat? Mag ik ook eens iets zeggen? Awel! Heb ik niet verteld dat wij met de **terroristenclub** naar de Ardennen reden?

der doen; ik doe het nu al zo lang zonder chauffage en met m'n houtstoof.

Daarbij, daar wordt ge hard in...

POL : Verschillende keren.

NEST : Awel dan, gij weet toch dat daar geweldig hoge bergen liggen, de **Appele** en de **Peiremeneje**, awel dan. In 't bergop rijden hebben we die eigenlijk niet nodig, maar in den bergaf, mijne lieve man! Weet gij dat soms in den bergaf op de rechte stukken het wijzerke van mijne **kilogramtik** tilt sloeg? Weet ge dat?

POL : Zo snel joeng?

NEST : Zo snel...!!

POL : Dan staat daar toch geen enkel blad meer aan de bomen, van de zucht waarmee gij gepasseerd zijt?

NEST : Dat weet ik zo nauw niet, ik had geen tijd om achterom te zien, ja watte. Weet gij dat ik met ne **piot** van 54 - 12 naar beneden vlamde en dat ik niet kon bijblijven met duwen? Ja watte. Op de weg...

ROZA : Ja, direct sè. (Af)

NEST : Op de weg van de **cintadel** van Namen naar beneden, mijne lieve man, dan reed ik toch bijna in de Nete zeker!!

POL : In de Nete???

NEST : Allé, in dat water dat daar ligt, zo vloog ik naar beneden! Ja watte, mijne lieve man!

POL : Zeg, maar bergop, dat was wel iets minder zeker?

NEST : Dat was iets minder, maar bergaf, mijne lieve man, en daarvoor is zo een **aromatischen** helm ideaal sè! Ten eerste: hij pakt gene wind, ten tweede, als ge met uwen kop op de grond valt kunt ge u nooit zeer doen, en ten derde, (*paradeert door de kamer*) ik sta er goed mee hé...!!

POL : Ge staat er goed mee.

NEST : Goed hé! Ja watte, mijne lieve man!

POL : Zeg Nest, ik zou eens iets moeten vragen..

NEST : Vraagt maar, als 't maar geen geld is. (*Zet zich naast Pol*)

POL : Gij hebt al wel gezien dat dat hier vantijd een dikke miserie is hé.

NEST : Ja, een dikke miserie ja, waarom?

POL : Wel, ik moet hier al het werk maar doen, wassen en eten klaarmaken en kuisen en zo.

NEST : Ja, dat heb ik al gezien, ja. Want dan dacht ik vantijd, eigenlijk zou hier toch een vrouw in huis moeten zijn...

POL : Awel sé, dat is wat ik meende te zeggen sé; hier zou dringend een vrouw in huis moeten komen.

NEST : En nu moet ik daar weer voor zorgen?

POL : Nee, dat niet.

NEST : Oh, want anders kijk ik wel eens rond hoor; ik kom overal, dat weet ge, met 't veloke.

POL : Nee, nee, maar ik heb horen zeggen dat er zoiets bestaat waarnaar ge kunt schrijven om getrouwd te geraken.

NEST : Oh ja, dat is zeker; dat zijn huwelijksbureau's, 't woord zegt het zelf hé; dat zijn bureau's om te huwelijken hé! Allé,..., om... getrouwd te geraken hé!

POL : Zou ik... dat ook kunnen?

NEST : (*Kijkt hem zwijgend in de ogen*)

POL : Allé, ik bedoel, zo een brief schrijven hé?

NEST : (*Blijft kijken*)

POL : Ik zeg niet dat ik al direct moet trouwen hé!

NEST : (*Schudt z'n hoofd*)

POL : 't Is niet omdat ge een brief schrijft dat ge al direct getrouwd zijt hé. (*lacht*)

NEST : Mijne lieve man. (*schudt het hoofd*)

POL : (*Schudt ook het hoofd*) Gij... gij denkt van niet...?

NEST : Ik denk hé,... dat ge eerst eens moet nadenken voordat ge aan zoiets begint te denken. Denkt ge dat ook niet?

POL : Denkt gij dat...?

NEST : (*Knikt ja*) Ik denk het.

POL : Ik denk het ook joeng. Allé, ik zal het dan maar zo laten denk ik.

NEST : Jammaar, ik heb niet gezegd dat ge dat niet eens kunt proberen hé! Ik wil alleen maar zeggen dat ge niet goed weet wat ge op uwen nek haalt, want ik zeg altijd: Een vrouw, 't is een gerief, maar ge moogt het niet in huis hebben...

POL : Ik zou er nochtans graag een in huis hebben. Slechter dan nu kan het voor mij al niet worden.

NEST : Jammaar, 't is goed; probeert dan eens hé.

POL : Ik weet niet hoe ik dat moet doen.

NEST : Gij moet niets doen, die doen alles voor u, gij moet alleen maar een brief schrijven.

POL : Dat..., dat weet ik ook niet hoe dat ik dat moet doen.

NEST : Jammaar Pol, mijne lieve man.

POL : Help eens Nest?

NEST : Allé, Bibi zal z'n goed hart weer maar eens laten zien; een blad papier en een stylo!

POL : (*Vlug in de kast voor papier en stylo*) Is een potlood ook goed? Want een stylo heb ik niet.

NEST : Ik zal de mijne pakken; hier sé, allé, schrijf op.

POL : Schrijft gij maar, gij kunt mooier schrijven dan ik.

NEST : (*Al lachend*) Wacht, eerst eens testen of ge wel voldoende op de hoogte zijt van alles om een lief te krijgen. (*Toont stylo*) Wat is dat hier?

POL : Een stylo.

NEST : Ja, dat weet ik ook.

POL : Waarom vraagt ge 't dan?

NEST : Maar hier van voor, hier zo (*op punt wijzend*) dat puntje. Wat is dat?

POL : Een puntje.

NEST : Nee, da's ne jongen. En nu. (*herdrukt stylo*) Wat is dat?

POL : Geen puntje.

NEST : Nee, da's een meisje. Een gaatje, een meisje, een puntje, een jongen.

POL : Da's juist.

NEST : Dus,... als ik nu een meisjesstylo en een jongensstylo heb, hoe komt het dan dat daar geen kleine stylootjes van komen?

POL : Omdat,... omdat ze niet bijeen zijn zeker?

NEST : Jawel, want 't is één stylo.

POL : Ik weet het niet.

NEST : (*Draait stylo open en toont ressortje*) Hier zie, wat is dat?

POL : Een ressorte.

NEST : Nee,... een **spiraatje** (*lacht uitbundig*) Die heeft een **spiraatje** steken.

POL : (*Verstaat er niets van - lacht uit beleefdheid*) Da's een goeie, een spiraatje.

NEST : Da's een goeie hé, mijne lieve man. Kom, nu gaan we schrijven.

POL : Ja, met het spiraatje.

NEST : (*Schuine-vetgedrukte tekst wordt in "opvallend" ABN gezegd en geschreven*)
Geachte Heren... Dat moet altijd, dat is beleefd. **"Ik zou graag een vrouw hebben, punt. Kunnen jullie mij geen sturen, punt.** "Wat voor een moet het zijn?

POL : Ik weet niet...

NEST : Hoe moet ze eruitzien? Een oude of een jonge, een schone of een lelijke? Een lompe of een **gepameleerde**?

POL : Dat speelt allemaal geen rol Nest, als 't maar een goede is.

NEST : **"Het zou moeten een goede zijn, punt. Als 't kan zijn, punt."**

POL : Dat is 't bijzonderste.

NEST : Dat is 't bijzonderste. Allé, nu weten ze al hoe ze er moet uitzien, maar nu moet ik ook zeggen wie gij zijt. Nu moet ge uwe **kurkelevit** schrijven.

POL : Ik ben Pol.

NEST : Jamaar, dat weten ze al.

POL : Kennen die mij?

NEST : Nee, maar ge moet toch uwe naam op die brief zetten, ge moet zeggen wat ge allemaal kunt en zo.

POL : Wat ik allemaal kan, euh... wassen en strijken...

NEST : (schrijft) **"Ik kan wassen en strijken"**.

POL : En eten klaarmaken.

NEST : **"En eten maken"**.

POL : Vooral sjalottesaus, dat eten ons mannen graag.

NEST : (schrijft) **"Vooral sjar... (denkt na) sjarlotte..."** hoe schrijven ze dat?

POL : Ik weet het niet.

NEST : "Sjar..., sjar..." Zeg, neemt daar maar iets anders voor joeng, iets gemakkelijker.

POL : Dat is niet moeilijk hoor! Dat is gewoon wat boter in een panneke laten smelten en een sjarlotteke fijn snijden...

NEST : Jamaar nee, iets dat gemakkelijker schrijft, euh, euh, soep! Neem maar soep, want de "s" van sjarlotte staat er al. (schrijft) **"soep, punt"**. En wat doet ge graag?

POL : Ik heb geen tijd om iets graag te doen...

NEST : Is er zo niets dat ge graag doet? Euh, met de duiven spelen?